

λίτου καὶ ἀθώου ὑποδίκου, ἀναμένοντος ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν τὴν ἀποφυλάκισιν, προήχθη εἰς ληστὴν τῶν ὁρέων χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω καλὰ καὶ χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ ἐπανίδω πλεόν τὸ Τσαροῖ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἦναγκάσθη νὰ παρακολουθῶ τὴν συμμορίαν μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν συμπλοκῇ μετὰ τῶν τουρκικῶν ἀποσπασμάτων ἐπληρώθη καὶ ἐγὼ μετ' ἄλλων ληστῶν.

Τότε ἐν ἀπόσπασμα τῆς συμμορίας ὠδήγησε τοὺς πληγωμένους εἰς ὠραῖον καὶ τερπνὸν μέρος τῆς Θράκης, ὅπου εὕρομεν ἓνα ἀρχισέλιγκα, ὃ ὁποῖος μολονότι ἦτο ἄνω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν εἶχεν ὑγιάν λαμπράν. Τοῦτο ἀπέδιδεν, ὡς μᾶς ἔλεγεν, εἰς τὸ ὅτι οὐδέποτε ἔφαγε κρέας, ἀλλ' ἐτρέφετο πάντοτε μὲ γόρτα, καὶ εἰς τὸ ὅτι οὐδέποτε εἶχε κοιμηθῆ ὑπὸ στέγην οἰκίας. Ἐγνώριζε δὲ περίφημα νὰ θεραπεύῃ τὰ τραύματα, οἱ δὲ λησταὶ δι' αὐτὸ τὸν ἐπροσκύνουν ὡς ἅγιον.

Μετὰ τὴν τελείαν μου θεραπείαν διέμεινα πλησίον τοῦ ἀρχισέλιγκα ἐπὶ τινα χρόνον ὡς βοηθὸς αὐτοῦ καὶ τότε ἔμαθον ὅσα γνωρίζω πρὸς θεραπείαν πληγῶν. Ἡμέραν τινὰ κατώρθωσα νὰ πομακρυνθῶ καὶ δι' εὐκαιρίας νὰ ἔλθω εἰς Θεσσαλίαν, ὅπου μένω ἐπὶ πεντήκοντα περίπου ἔτη ὡς ἡσυχος πολίτης καὶ ... ἰατρός, ὡς γνωρίζετε . . . . .»

Ὅταν ἡ διήγησις ἐτελείωσεν, ηὐχέθη εἰς τὸν Ὑψιστον νὰ μὴ εἰσαχθῆ ἐν Ἑλλάδι τοῦλάχιστον τὸ σύστημα τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ δεσμοφυλάκος, διότι μὲ τὴν ἀτελῆ καὶ βραδυποροῦσαν ὡς χελώνη ἀνάκρισιν, μὲ τὴν παρατεινομένην προφυλάκισιν, μὲ τὴν ἀνάμιξιν τῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων, μὲ τὰ εἰς πολλὰς πόλεις σθερὰ τῶν φυλακῶν κτίρια, οἱ ἔνεκα εἰσαγγελικῆς ἀυθαιρεσίας καὶ ἀνακριτικῆς ἰδιοτροπίας προφυλακιζόμενοι ἀθῶοι Ἕλληνες πολῖται, ὅπερ οὐχὶ σπανίως συμβαίνει πρὸς δόξαν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, θὰ κινδυνεύωσιν σὺν τοῖς ἄλλοις ἴσως νὰ προβιχασθῶσιν ἀκουσίως καὶ εἰς ... ληστὰς, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι τὴν βεβχιότητα, ὅτι θὰ ἐγίνοντο καὶ διάσημοι ἰατροί.

Ἐν Ἀθήναις, ὀκτώβριος 1904

Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Χαρακτῆρ καὶ πάθη

Ἡ δύναμις τοῦ χαρακτῆρος ἀναδείκνυται ἰδίως εἰς τὴν καταπολέμησιν καὶ τὸν ἐκμηδενισμόν τῶν παθῶν. Ὁ ἰσχυρότερος κατακτητῆς εἶνε ὁ κύριος τῶν παθῶν του.